

lemmer, at vi skulde være berettigede til at tage et saadant Spørgsmaal meget let. Hvad iøvrigt Retsspørgsmaalet angaar, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ste Valgkreds (Rimestad) beholdt sig til, da tør jeg ikke modsigge det ærede Medlem, naar han mener, at den Overveelse ville Domstolene anstille og det Resultat ville de komme til. Det kender det ærede Medlem ganske anderledes end jeg, men selv om Saadant maatte være, vil jeg gjentage, hvad jeg nævnte før, at det maa være ønskelig desuagtet at faae et Botum af Thinget, der misbilliger det Forhold, der her behandles, idet der ogsaa i det enkelte Botum kan ligge en Tilfjendegjæelse, som der dog maasse fra Administrationens Side vil blive taget noget Hensyn til, og dernæst, at man ved den forventede Procedure, som Alle tale om, vil komme til endnu yderligere at indse, at en Revision ogsaa med Hensyn til dette Punkt af Pensionsloven er fornøden, og at vi der maa værges os mod, at komme i en saadan Stilling som Bevillingsmyndighed, som man ved denne Art af Lovgivning er kommen ind paa. Forsaavidt jeg altsaa maa lade staa hen, hvilken Betydning de juridiske Indvendinger, som det ærede Medlem har udtalt, kunne have, kan det dog ikke i mindste Maade forandre min Hensigt til det ærede Thing om at følge Udvalget. Hvad iøvrigt selve Tallet angaar, skal det selvfølgelig blive Gjenskab for Overveelse mellem 2den og 3die Behandling, forsaavidt man følger Flertallet, om Noget af Beløbet, som her foreslaas negtet, bør blive staaende, fordi det tilkomme Bedkommende ifølge en tidligere Embedsstilling, og det vil da ske, saafremt det ved en Undersøgelse maa betragtes som utvivlsomt, at det er umuligt at røre dette Beløb, hvad jeg i dette Dieblit ikke har nogen bestemt Mening om. Hvorvidt man med de meget ærede juridiske Medlemmer her i Salen tør gaa ud fra, at Forseelser, begaaede i en senere Embedsstilling, ikke skulde have Indflydelse paa Bedkommendes Ret til Pension efter en tidligere Embedsstilling, skal jeg ikke udtale mig om. Det er meget muligt, at det er saa, men det er da meget besynderligt. (Winther: Det forholder sig heller ikke saaledes.) Det ærede Medlem siger, at det er ikke saa, men jeg vil dog bemærke, at det Punktum, det ærede Medlem før oplæste af Pensionsloven, havde ikke noget særligt Hensyn til Spørgsmaalet her. Jeg har ogsaa overveiet den Sag. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 18 skal jeg sige, at saavidt jeg forstod den meget ærede Minister vilde han ikke, selv om Forslaget vedtoges, stille nogen bestemt Modstand derimod under Forbehold af, at dette Forhold nærmere forhandles mellem 2den og 3die Behandling mellem Udvalget og Ministeren, og det kan jo ske. Naar den meget ærede Minister mente, at vi burde gaa ned med Summen, idet vi indskrænkede os til at sige, at Reserverfonden ikke maatte formindskes, altsaa strøg Post 1 under

§ 10, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at det er for ringe en Sum at tage fra Kassebeholdningen, selv om man ikke ønsker at gaa saa vidt som Flertallet. Iøvrigt maa jeg sige, at jeg ikke er ganske enig med den høitærede Minister i hans Udtalelser. Det er ganske vist væsentligt en Regnskabsfag, hvorefter der er Tale, forsaavidt vi ere enige med Ministeren om Bestyrelsen saavel af Reserverfonden som af Kassebeholdningen; men selv da kan den have en ikke ringe Betydning. Det erkjendte den høitærede Minister selv, idet han udtalte, at der er dog en Forskjel mellem hans Ret til at bestyre Reserverfondens Midler og hans Ret til at bestyre Kassebeholdningen; men er det Tilfældet, at der er en saadan Forskjel, saa maa det altsaa ogsaa gjøre en Forskjel, hvorledes man fordeles Midlerne. Jeg forstaa egentlig ikke, hvilken Realitetsindvending den ærede Minister kan fremsætte mod Overførelsen af de 12 Millioner; thi der bliver endda tilbage for Kassebeholdningen et Beløb, som man i en tidligere, lang Narvætte aldrig har tænkt sig saa stort. Dernæst maa jeg sige, at forsaavidt det skulde kunne indrømmes, at Ministeren havde større Frihed til at anvende disse store Beløb i Kassebeholdningen dels til Udlaan mod haandsaet Pant dels til Udlaan til Banker mod visse Procent — jeg skal indrømme, at i den Henseende har den høitærede Minister, saaledes som det vil fremgaa af de fremlagte Oplysninger, trukket sig tilbage og er altsaa gaaet den Vej, vi ønske —, saa har det ikke ringe Betydning, hvilket Beløb der hører til Kassebeholdningen og hvilket til Reserverfonden. Som Sagen staaar, maa jeg anbefale Flertallets Forslag til Vedtagelse med Forbehold af nærmere Samtale med den ærede Minister om dette Spørgsmaal. Naar den ærede Minister iøvrigt i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scaverius) mente, at det havde ingen forpligtende Betydning for Ministeren, om ogsaa Forslaget under Nr. 18 vedtoges, saa kan jeg dog ikke være enig deri. Det vil overhovedet være umuligt at forhandle om Finantsloven, naar ikke den Slags Bestemmelser med tilsvarende Endringsforslag og Afstemning derover havde en saadan Betydning, medmindre denne da under Forhandlingen paa en eller anden Maade ophævedes eller tilintetgjordes. Med Hensyn til Forslaget til § 10 om, at vedkommende Anmærkning skulde udgaa, da er jo ingen Indvending gjort derimod fra den ærede Ministers Side. Det er ogsaa Udvalgets Formening, at Sagens Ordning til den ene eller til den anden Side ikke maa forhindres eller forstyrres ved at forandre Byggeplanen saaledes, at det ikke bliver muligt senere at kunne overlade Kunstakademiet den omtalte Grund. Begge Sider af Finantsudvalget have altsaa ligesom den ærede Minister villet holde Spørgsmaalet aabent, og selv de Medlemmer i Udvalget, der nære Tvivl om, at en Bevilling